

man ikke derefter kunne skaffe Nogen dertil, skal jeg atter paatage mig at levere en Mand, for hvem jeg skal indestaae, saa godt som noget Menneſke kan indestaae for det andet, og mere kan Ministeren ikke forlange; thi det skal aldeles ingen Banſkellighed have, og jeg skal forpligte mig til at opſøge Manden mellem Ministerens egne Undergivne, og han skal vedſende ſig, at det er ham kjær, at en Mand derved har faaet en Forfremmelse.

Gram: Jeg har tilladt mig at ſtille et Forſlag til § 23, ſom angaaer en Forhøiſſe af Gageringen for 8 af Opſigtsbejtjentene ved Holmen, et Forſlag, ſom jeg haaber vil finde velvillig Modtagelſe her i Salen. Jeg ſkal imidlertid foreløbig indſtrænke mig til en meget kort Motivering deraf, haabende, at der idetmindſte vil være meget ſaa, der ville modſætte ſig et ſaa billigt Forlangende ſom det, jeg her paa diſſe Mænds Vegne har ſøgt at bringe igjennem. Forſlaget blev allerede i forrige Seſſion ſtillet af den høitærede Marineminifter og blev opført paa Budgettet, men kom ikke til Forhandling her i Salen, idet det ærede Udvalg den Gang meente, at diſſe Mænds Gage ſtode i Forhold til deres Stilling og til den Tid, de anvendte i deres Embede, og efter Forhandlinger imellem vedkommende Miniſter og Udvalget den Gang, kom Sagen ikke videre til Forhandling her i Salen. Jeg ſkal nu tillade mig med ſaa Ord at oplyſe, hvorledes det hænger ſammen med diſſe Opſigtsbejtjente, ſom ſøge denne Forhøiſſe. For det Førſte maa jeg bemærke, at deres Løn er 350 Rbd., ſandelig kun en lille Sum for en ſaadan Stilling, ſom diſſe Mænd beklæde; thi 350 Rbd. er for Diebliftet ikke ſtort Mere, end hvad en ſimpel Arbejder for Tiden kan fortjene, og de Mænd, ſom ſtulle have Opſigt over Andre, maae dog i Regelen baade med Henſyn til Levemaade og Klædedragt have langt ſtørre Udgifter end de, over hvem de

ſtulle have Opſigt. Da man fremdeles har talt om, at diſſe Folks Gage ſtod i Forhold til Tiden, ſkal jeg hertil bemærke, at deres Functionstid efter de Oplyſninger, jeg har indhentet, omtrent er 10 Timer om Dagen; jeg kunde nødtigt opgive for enhver enkelt Dag, hvorledes det er, men jeg anſeer det foreløbigt for overflødigt. Det forekommer mig virkelig, at, naar en Mand i en ſaadan Poſt ſkal arbejde 10 Timer om Dagen, ſaa bør Gagen forhøies, for at der kan komme et paaſende Forhold mellem Gagen og Tiden. For det Tredte ſkal jeg tillade mig at bemærke, at de Mænd, ſom her ſøge om Forhøiſſe i Gage, alleſammen ere ældre Mænd med Familie; der er vel en ung Mand imellem dem, men om ham vil jeg bemærke, at han er Invalid, idet han har miſtet det ene Been i Krigen, og han har ligeledes Familie. Der er ingen af diſſe Mænd, uden at de i enhver Henſeende ere værdige til at komme i Betragtning; de ere paa det Bedſte anbefalede for Nætkaffenhed, Redelighed og Troſkab i deres Tjeneste fra deres Foresatte, og den ærede Marineminifter har forrige Gang, ved at indſille dem i Finantsbudgettet til Forhøiſſe i Gage, ogſaa viiſt, at han var tilfreds med dem, og jeg er temmelig overbeviſt om, at den ærede Miniſter ogſaa idag vil anbefale det Forſlag, jeg har tilladt mig at ſtille. Der er endnu en yderligere Grund hertil, ſom jeg kortelig ſkal omtale, nemlig den, at der ſaa ofte her i Salen møder og viſer ſig Modſtand, naar der forlanges høiere Gager for de høiere Embedsmænd, og det er der virkelig ogſaa Rimelighed for; thi de høiere Embedsmænd ere dog i Regelen ſaaledes lønnede, at de baade kunne og bør kunne leve anſtændigt deraf, men her er Talen om de ringere Bejtjente, hvis Stilling dog er bleven meget forværret i de ſeneſte Aar i Forhold til hvad der var Tilfældet, da de ſøgte Embederne og modtog dem.